

Julianastraat

Mijn geboortehuis staat er nog en in de juiste kleur. In de Julianastraat. Mijn straat. Mijn levensader. Want had ik dit ooit kunnen schrijven als *Vrouw Gielen* niet mijn navelstreng had doorgeknipt? Als *Mester Gielen* me niet had gepokt en gemazeld op die briljante Aloysiusschool? Als dokter Theunissen me niet had verhoed voor difterie, kinkhoest en ander ongerief met zijn botte naalden?

Deze grootheden woonden niet voor niets in de Julianastraat. De straat die met twee kroegen begon en er ook mee eindigde. Waar twee smederijen stonden, een autodealer, waar een kleermaker woonde. Waar de Vivo op zondagochtend open was, zodat ik *bé Merieje* een uur lang kon twijfelen over hoe mijn dubbeltje traktement te besteden. Waar je bij *Hasje de Sgierrep* groenten en fruit kocht en voor een vette bek naar de friettent ging. Ja zelfs de geestelijke bijstand van ons dorp had haar zetel in de Julianastraat.

En toch bleef ze 'de Zoetemelk' onder de Berghemse straten, want altijd pas genoemd na *De Stroat*, de Burgemeester van Erpstraat. Een historische dwaling die de annexatie van Berghem doet verbleken tot een 'wist-u-dat-je' in het Trefpunt. De commissie, die in 1948 straten van een nieuwe naam moest voorzien, had deze dwaling kunnen voorkomen maar ontbeerde het lef. Op de huid gezeten door zelfbenoemde notabelen uit *De Stroat* werd niet besloten de Rogstraat om te dopen tot Koningin Julianastraat, maar het koninklijk predicaat achterwege te laten.

Voor mij bleef de Julianastraat ook zonder die toevoeging een koninkrijk. Ik koester de dagen van appels jatten in de pastorietuin, van schieten met krammen op de kikkers in de vijver, van *efkes nor ons opa èn ons oma*. Ik heb er zelfs voor de eerste en enige keer contact gelegd met Hem. Dat was op een zaterdagochtend. Ik ging eieren halen bij *Frans de Mölder*. Met *unne knaak* op zak langs de majestueuze beuken voor de pastorie, waar de beukenootjes in de herfst voor het oprapen lagen.

'Wè zal 't zijn Boeike?'

'Doet mar twentig èèjer.'

De Mölder verkocht van alles, van veekoeken tot zangzaad. Maar mijn fantasie werd pas geprikkeld bij het afrekenen. Als Frans een lange leren beurs met bovenop een halfronde beugel uit zijn kaki-kleurige overall haalde. De beurs rinkelde zacht en stond bol. In mijn kinderogen kon het niet anders of Frans was een rijk man.

'Dè is twe gulde twentig Boeike.' Ik greep in mijn broekzak. Mijn hand zocht tussen de beukenootjes, maar vond niets. Het zweet brak me uit. *'Betoalt anders d'aander wiik mar Boeike'*, zei Frans die de paniek in mijn ogen zag.

Onderweg naar huis schoten duizend gedachten door mijn hoofd over waar ik die rijksdaalder verloren was. Dat moest bij de pastorie zijn. Urenlang zocht ik op mijn knietjes de oprijlaan af. En hoe dichterbij de pastorie kwam, hoe dwingender ik Hem om hulp vroeg. Alleen al vanwege de door mij toegezegde tegenprestaties zou Hij begrijpen dat het ernst was. Toch vond ik niets.

Onderweg naar huis had ik een arsenaal aan smoezen verzonnen, maar met de deurknop in mijn hand bleek er niet één goed genoeg om mijn moeder mee onder

ogen te komen. Ik deed de deur open. Niemand te zien. Dan een blik naar de keukentafel. Mijn gebed was verhoord. Daar lag-ie, *munne knaak*. Dat kon alleen in de Julianastraat.

Riny